

Publicerad 2019-04-16 20:54 av Peter Dickson

En liten betraktelse över ett aktuellt syndrom

Vardagskväll

Det är roligt att gå runt så här och plocka en vanlig vardagskväll. Vika lite tvätt, sy i en knapp, plantera om en krukväxt, prata lite med mamma i telefon. Det fanns alltid de som bröt mot fler regler, som var fullare än jag på skolfesterna. Men det var mig det var fel på. För varje udda person har den gudomliga slumpen bland oändliga världar frambragt en där just han kan rädda situationen. Tyvärr föddes jag inte på en sådan plats. Under alla år försökte de övertyga mig om att jag borde vara på ett annat vis, och jag tvivlade ofta på mig själv. Fast det lät jag dem aldrig förstå. Jag gillade hårdrock, serietidningar och porr och allt jag stod för var skamligt och udda. Min tillvaro var rätt så eländig. Men skolan tog slut och jag utbildade mig till läkare bara för att ta revansch. ”Doktor”, det var alla de skötsamma elevernas mål. För någon månad sen stötte jag ihop med en av mina gamla lärare.

”Du skulle ha fått diagnosen Aspergers syndrom idag”, sa han.

”Min diagnos på dig var klar redan i skolan”, sa jag. ”Men nu vet jag vad rövhål heter på latin.”

Tack min gamla skola, för att du botade min respekt! Efter allt trams du försökte pumpa i mig kommer jag aldrig att lita på en auktoritet. Tack, kära klasskamrater, för ert översitteri - det tränade mig att slåss och stå ut med smärta. Och tack, mamma och pappa, för att ni var så inskränkta! Jag märkte hur mycket mer jag förstod och det hjälpte mig att bygga mitt självförtroende.

Det är fantastiskt hur mycket tid och pengar man sparar bara genom att inte anamma gängse ideal. Alla jagar samma saker, samtidigt. Man skall leta bland det som andra föraktar för där hittar man det undervärderade och tillgängliga. Jag saknar vissa förmågor, det är sant. Men man kommer längre än de flesta tror med intelligens och enkla checklistor. En kusin lärde mig hur man lyckas med kvinnor. ”Se dem i ögonen och säg att de är unika, det funkar ungefär var femte gång.” Mänskligheten måste förändras socialt, genetiskt och ideologiskt. Vår kanske starkaste drift är att hålla oss väl med flocken, men den är livsfarlig i vår tid. Det är inte människorna runt oss vi behöver slå vakt om, utan mänskligheten och våra barnbarn. I stället för att vara lojala borde vi vara rättframma och ärliga. Sunt aspiga, kort sagt. Fast det är antagligen för sent för att undvika de stora katastroferna. Vår epok är de bortslösade möjligheternas. Till den onödiga samtiden kan läggas en lika onödig framtid. Av allt att döma har vi redan anträtt den nedåtgående spiralen. Kanske var toppåret 2006 eller möjligen 2011 - krönet av en lång utveckling mot fred och välstånd. Nu kommer de starka männen, kriget och klimatkatastroferna.

I morgon tvingar mobilen upp mig halv sex för att gå till vårdcentralen. Jag håller upp ett litet glas whisky och lägger mig i soffan med en bok. Det är dagens bästa stund. Min levnadsvisdom är att alltid inhämta minst tre oberoende omdömen av kunniga och kloka personer inför avgörande beslut. Gör alltid det innan du väljer behandling, pensionslösning eller att lämna någon du har barn med! En massa skada kan undvikas på det viset.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Dickson med Poeter.se id #26659 innehar upphovsrätten